

מאיר

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת יוגש תש"כ

**להוציא
את העז
סיפור לשבת**

פרשה מאירה

כח האמונה

כאשר יוסף התנדע לאחיו, הוא היה יכול להאשים אותם, לפגוע בהם ואפילו להעניש אותם בחמרה על מה שהם עשו לו. הוא הרי היה כמו מלך במצרים והיו לו כוחות גדולים ועצמות אדירות!

ובכל זאת, יוסף הצדיק החליט להתגבר על כל רגשותיו הקשים, ולסלוח לאחיו. לא רק שהוא סלח להם, אלא הוא גם ניהם אותם והסביר להם שה' הוא זה שרצה שהוא יגיע למצרים, כדי שעכשיו הוא יכלכל ויפרנס אותם ואת יעקב.

מנין היו ליוסף כוחות כאלה, למחול על מה שעשו לו האחים? הרי המעשה שלהם היה מאוד חמור!

הסבה לכך היא האמונה החזקה של יוסף בה'. אדם שידע שמה שקורה לו הוא רצון ה' שפועל ועושה לטובה, יש לו את הכח למחול ולהעביר על מדותיו. וכך הוא נהיה אהוב לכל הבריות.

**לרכישת מני לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים**

ליזר סבל מצפיפות יתרה בביתו, דירת שני החדרים שלו הייתה עמוסה באחד עשר ילדים, הוא אשתו וחמותו שתהיה בריאה, וגם אביו הזמן שבקש להצטרף ולגור בבית בנו לעת זמנה. והוא כמובן לא סרב, וארח אותו בסדר פנים יפות. אבל לבו הרקב לא עמד ביחס שזה לביתו הצר, הצפיפות נעשתה בלתי נסבלת והוא חש במחנק.

במר יאוש פנה לרב ובקש את עצתו. 'ממה אתה מתפרנס?' שאל הרב? 'יש לנו עז שנותנת חלב, ו... 'תכניס אותה! הורה הרב. 'סליחה', התבלבל השואל לרגע, 'את מי?! את מי להכניס ולאן?!' 'את העז!' לבן הרב את דבריו, 'הכנס אותה הביתה, ותחזר אלי בעוד שבועים'.

עבר שבוע בלתי נסבל, והאיש הדיפק על דלת ביתו של הרב: 'רבי, הושיעה, אני לא מסגל יותר!' הוא תאר את העז המספצת בתוך דירתו הקטנה, מנתרת עם אחד עשר הילדים שלו, דוחקת את חמותו ואת אביו הזמן, ואינה משאירה פנה אחת נקייה ומסודרת. 'את הסדינים היא אכלה. רבי! אני לא יכול יותר!'

'תוציא אותה!' הורה הרב.

למחרת הסתובב האיש קורן מאשר. פתאם יש מקום ברוח, העז איננה, והבית כבר לא צפוף כמו שהיה, הוא הבין שיש יותר גרוע.

בחכמה היתה עצתו של הרב. אבל טפש מטפש יהיה מי שיכניס את העז לבית מרוח.

למה להכניס אותה כשיש לה מקום בשפע? למה לסבל כשאפשר להמנע? אז למה אנחנו מתעקשים בכח להכניס לעצמנו עוים?

את ההסבר לעוים שלנו יספק הספור הבא: מורה יצירתי להפליא בבית ספר לחינוך מבגרים בארצות הברית החליט לקדם את תלמידיו בחייהם הפרטיים, ברגע של שעת כשר ונינוחות קבוצתית הוא הציג לערוך תרגיל מענין.

הוא בקש מכל אחד מהתלמידים להצטייד בשקית נילון שקופה וחזקה. אם יש לכם אנשים שאיתם מתעבים וממאנים לסלח להם, כתבו את שמו של כל אחד מהם על תפוח אדמה גדול, ואת תפוח האדמה הניחו בשקית סגורה למשך שבוע ימים. את השקית תצטרכו לקחת איתכם לכל מקום, אל תצאו מהבית בלעדיה. תוכלו להניח אותה בממרה הצרף לידכם במכונית, ליד שלחן העבודה, בתוך עגלת הקניות בסופרמרקט או ליד המטה, אבל בשום אופן אל תלכו בלעדיה.

בעוד שבוע נפגש שוב.

התלמידים לקחו את התרגיל ברצינות. הם הפירו את המורה וידעו שיפיקו תועלת.

חלק מהשקיות התמלאו מהר מאוד, והיו כבדות להפליא. לא היה קל לסחב אותן. השקיות דרשו תשומת לב ומחשבה, אסור היה לשכח אותן בשום מקום, לא פעם הן גרמו להסחת דעת מדברים אחרים, ההתעסקות בשקיות ותשומת הלב שהן דרשו באה פעמים רבות על חשבון דברים אחרים. הן פגעו בסדר היום הרגיל. ובכלל, הן היו למטרד והעיקו מאוד.

המסר התחיל לחלחל. התלמידים הבינו שגם את הרגשות השליליים שלהם הם סוחבים בעצם לכל מקום, הם נגררים איתם יום ולילה, הם מהים מטרד ומסיחים

את הדעת. הם תופסים מקום מיותר, ולא פעם מונעים עשייה של הרבה דברים אחרים חיוניים, רק בגלל שהם חבוים אי שם בחלל הלב. רגשות מיתרים בתוך שקית פלסטיק.

אפשר לנחש שתפוחי האדמה לא נשארו טריים בתוך שקית הפלסטיק. הם החלו להרקוב, והרקובון פשה בהם, ומהר מאוד הפך אותם לפצצת חצנה. אבל נגזר עליהם לסחב את השקית שבוע, והצחנה הנוצרה הזאת לוותה אותם לכל מקום. גם אם היו יכולים להניח את השקית ולהמנע מלחוש את כבדה, מהסרחון הנוצרה שהפיצה השקית לא הייתה דרך להמנע, היא הייתה איתם בכל מקום.

כשתם השבוע היה ברור היטב לכל אחד מהם, מהו המחיר שהם משלמים בעבור נשיאת כל אותם רגשות ומחשבות שליליים. גם אם אי אפשר למשש את תפוחי האדמה האלה, גם אם לא ניתן להרגיש את העז, הם פשוט שם. את כבד משקלם אפשר להרגיש היטב. ואת הריח, אוי הריח, אותו מריחים גם למרחוק. אי אפשר לברר.

אז במקום להעמיס על עצמנו עוים מיתרות בביתנו המרוח. במקום לסחב תפוחי אדמה מצחינים, נלמד פשוט לסלח, למחל, לא לראות כל דבר, ולא להרגיש כל דבר. לסלח לא רק בשביל האלת, יתכן שלא תמיד הוא ראוי לסליחתנו. לסלח בשביל עצמנו, רק בשביל לא לסחב לנצח את מה שאיננו אמורים לסלח. וכבר אמר משהו חכם: 'לכעס, פרושו, להעניש את עצמך על טפשותם של אחרים!'

באדיבות "שלום לעם"

זוכה מאירי לפרשת וישב:
אהובה כהן דומב מירושלים

ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש למלא בדף 'פרשת שבוע' באתר

שאלות חזרה

1. מדוע האחים לא ענו ליוסף כאשר הוא גילה להם שהוא יוסף?
2. האם פרעה מלך מצרים היה מרוצה מכך שאחי יוסף באו?
3. האם יעקב האמין מיד לבניו שאמרו לו שיוסף חי?
4. מה החליט יעקב כאשר שמע שיוסף חי?
5. באיזה מקום במצרים התישבו יעקב ומשפחתו?
6. בן כמה שנים היה יעקב כשהגיע אל פרעה?
7. מדוע קנה יוסף את קרקעות העם המצרי לפרעה?

חידת חדגא:

כתב חידה: ההיפך
מהשמאל הוא בן
האסיר. הסבירו.

חידת פולקע:

צמד מילים בנות 3 אותיות,
ששתי האותיות האחרונות
שוות אך הפוכות. (שביעי)

מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים המבולבלים (מתוך "רביעי" של הפרשה)

רותח וחי

התעגלו

גופי

השער

ילבין ראש

ממריץ

טוביך

סופי

כלי ברד

או יובל

תם נושא

עפר פיה

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

